

Konsekvensutredning, förslag till ändrade föreskrifter om registrering, godkännande, spårbarhet, förflyttning, införsel samt export med avseende på djurhälsa

KONSEKVENsutREDNING, FÖRSLAG TILL ÄNDRADE FÖRESKRIFTER OM REGISTRERING, GODKÄNNANDE, SPÅRBARHET, FÖRFLYTTNING, INFÖRSEL SAMT EXPORT MED AVSEENDE PÅ DJURHÄLSA	1
1 ALLMÄNT	2
2 BEMYNDIGANDEN M.M.....	12
3 FÖRETAG.....	13
4 ANDRA ENSKILDA	16
5 STATEN.....	17
6 SAMRÅD.....	18
7 IKRAFTTRÄDANDE OCH UTVÄRDERING	19

1 Allmänt

Kontaktperson hos Jordbruksverket:

Ellen Krantz, Djurinförselenheten, Djuravdelningen

forflyttning.sparning@jordbruksverket.se

1.1 Föreskrifter som ändras

Tabell med nya eller ändrade paragrafer

Kapitel	Paragraf	Avseende	Anmärkning
4 (JK3)	1	Allmänna bestämmelser	Ändrad
4 (JK3)	2	Införselort för sällskapsdjur från tredjeland	Ändrad
4 (JK3)	2 a – d	Undantag för krav på införselort för sällskapsdjur från tredjeland	Ny
4 (JK3)	4	Undantag för kravet på rabiesvaccination vid förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur från Norge	Ändrad
4 (JK3)	5	Förflyttning och införsel av fåglar	Ändrad
5 (JK3)	1	Undantag	Ändrad
D12/J36	1	Allmänna bestämmelser	Ändrad
D12/J36	2 a	Vem som kan beställa pass	Ändrad
D12/J36	2 b – d	Veterinärens skyldighet vid hantering och utfärdande av pass	Ny
D12/J36	4	Journalföring av pass	Ändrad
D12/J36	5	Utfärdande av ytterligare pass	Ändrad
D12/J36	5 a	Makulering av pass	Ändrad
D12/J36	6	Undantag	Ändrad

1.2 Förslaget berör

☒ Företag

☒ Andra enskilda

☐ Kommuner

☐ Regioner

☒ Staten

1.3 Problemet och vilken förändring som eftersträvas

Förordning (EU) 576/2013, i vilket kraven för förflyttningar utan kommersiellt syfte av sällskapsdjur regleras, slutar att gälla den 21 april 2026. Därefter ska del VI av förordning (EU) 2016/429 tillämpas för sådana förflyttningar. Bestämmelserna i del VI håller dock inte den detaljnivå som 576/2013 gör.

Reglerna för andra förflyttningar än förflyttningar utan kommersiellt syfte av hundar, katter och illrar hänvisar också till 576/2013 vad gäller kraven på bland annat djurens ID-märkning och vaccinationer mot rabies behöver uppfylla. Dessa krav behöver därför flyttas och hänvisningar uppdateras. Därför har EU-kommissionen tagit fram ett förslag på en ny delegerad förordning som ska komplettera del VI, samt förslag på ändringar av de delegerade förordningarna (EU) 2019/2035, 2019/2122, 2020/688, 2020/689 samt 2020/692. Dessa ändringar samt den nya delegerade förordningen kommer hädanefter i detta dokument att hänvisas till som ”den kommande EU-lagstiftningen”. Nämnade förordningar kompletteras även med nya krav kopplade till bland annat identifiering av hundar, katter, illrar och utfärdande av pass för dessa djurslag. Då kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 577/2013, i vilken förlagor för dessa pass finns, kompletterar 576/2013 kommer även denna genomförandeförordning att ersättas.

Den förändrade lagstiftningen innebär att flertalet hänvisningar i *Statens jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd (SJVFS 2021:13) om registrering, godkännande, spårbarhet, förflyttning, införsel samt export med avseende på djurhälsa* (hädanefter JK3) kommer behöva uppdateras. Hänvisningar behöver justeras och dubbelregleringar som i dagsläget finns för förflyttningar av sällskapsfåglar från tredjeland måste tas bort. Därtill finns även ett behov av att uppdatera föreskriften i sak rörande det undantag som Jordbruksverket kan bevilja för införsel från tredjeland av hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal via andra inreseorter än Arlanda och Landvetter i de fall de förflyttas enligt regelverket för förflyttningar utan kommersiellt syfte (och alltså inte behöver genomgå kontroll vid gränskontrollstation).

Genom 5 kap 1 § i JK3 har Jordbruksverket möjlighet att medge undantag från flera bestämmelser om det finns särskilda skäl. I dagsläget omfattar denna undantagsmöjlighet inte den paragraf som innehåller kraven som behöver uppfyllas för att Jordbruksverket ska kunna bevilja undantag för införsel från tredjeland av hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal via andra inreseorter än Arlanda och Landvetter så som beskrivs i stycket ovan. Vid kris och ytterst krig kan det inte uteslutas att ytterligare flexibilitet kan behövas, varför 5 kap. 1 § föreslås ändras till att omfatta denna undantagsmöjlighet.

Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2004:32) om utfärdande av pass för sällskapsdjur (hädanefter D12/J36) kompletterar 576/2013 i bestämmelserna om utfärdande av sällskapsdjurspass. Även i denna föreskrift behöver hänvisningar uppdateras. Därtill behöver även föreskriften ses över i sak för att säkerställa att den är i linje med de nya EU-bestämmelserna om sällskapsdjurspass, samt att efterlevnaden av dessa bestämmelser går att kontrollera. Till dessa nya bestämmelser hör att medlemsstater har fått tydligare krav på sig att veta vilka specifika pass som har tilldelats vilken specifik veterinär. Den veterinär som fått ett pass tilldelat är också den veterinär som ska utfärda passet. Passen får inte heller vidareförmälas till någon annan (veterinär eller ej). Om en veterinär förlorar sin behörighet att utfärda pass ska denne även lämna tillbaka de pass som veterinären har tillgång till, men ännu inte utfärdat, till behörig myndighet.

D12/J36 reglerar även utfärdande av nya pass i de fall ett sådant har fulltecknats, förstörts, förlorats eller är felaktigt ifyllt. Föreskriften innehåller även information om att uppgifter som dokumenterats i det tidigare passet kan överföras till ett nytt pass om det tidigare passet har förstörts men överföring är möjlig. Av den kommande EU-lagstiftningen framgår att ett djur kan åtföljas av mer än ett pass i de fall så krävs för att visa att djuret uppfyller de krav som gäller vid förflyttningar till- eller inom EU, vilket innebär att ett fulltecknat pass fortfarande kan användas för att styrka att ett djur uppfyller exempelvis de vaccinationskrav som finns. Att ett pass är felaktigt ifyllt innebär inte att passet per automatik är ogiltigt. Felaktigt ifyllda uppgifter om behandlingar kan i många fall korrigeras, och så länge de felaktigt ifyllda uppgifterna inte hör till de uppgifter som enligt EU-lagstiftningen behöver fyllas i vid passutfärdande (såsom uppgifter om djurets ID-nummer, utfärdande veterinär eller dylikt) gör de inte heller passet ogiltigt. Pass som däremot utfärdats felaktigt är dock ogiltiga. Av dessa skäl bör föreskriften justeras så att det klargörs att fulltecknade pass ska lämnas till djurägaren när ett nytt pass utfärdas på grund av att det är fulltecknat, samt att nya pass kan utfärdas om ett pass är felaktigt utfärdat snarare än om ett pass är felaktigt ifyllt.

D12/J36 anger även hur felaktigt ifyllda, överblivna eller fulltecknade pass ska makuleras om det behövs. Då felaktigt ifyllda pass inte tvunget är ogiltiga måste de inte makuleras. Föreskriften bör därför ändras för att inte pass ska makuleras i onödan. Föreskriften bör för tydlighetens skull även ange att pass som förstörts (exempelvis genom att sidor med uppgifter som behövs för att knyta passet till ett specifikt djur, eller för att se om passet utfärdats korrekt, försvunnit) kan makuleras. För att inte fulltecknade pass ska makuleras i onödan bör föreskriften inte ange sådana som exempel på pass som kan makuleras. I nuläget anger paragrafen att makulering ska utföras med hålslag. För att ge flexibilitet kring hur makuleringen ska ske har möjligheten att makulera genom att klippa passets pärm och samtliga sidor lagts till. Paragrafen har även kompletterats med att pass kan makuleras av annan än en veterinär om Jordbruksverket så begär, exempelvis Tullverkets personal.

I förordning (EU) 576/2013 framgår att uppgifter såsom exempelvis djurs rabiesvaccinationer, kan dokumenteras i flera pass i de fall så krävs. Denna möjlighet finns inte med i den kommande EU-lagstiftningen, vilket innebär att det saknas en tydlig grund för att få föra över uppgifter mellan pass. Under expertgruppsmöten i anslutning till arbetet med den kommande EU-lagstiftningen har också EU-kommissionen tydliggjort att uppgifter inte heller ska överföras mellan pass. Av detta skäl bör D12/J36 justeras så att föreskriften inte längre anger att uppgifter som dokumenterats i tidigare pass kan föras över till nya i de fall ett tidigare pass förstörts.

Genom 6 § i D12/J36 har Jordbruksverket möjlighet att medge undantag från flera bestämmelser om det finns särskilda skäl. I dagsläget är denna paragraf generellt formulerad, vilket inte överensstämmer med hur Jordbruksverket numera skriver denna typ av paragrafer. Av den anledningen har vi specificerat vilka paragrafer som undantag kan medges från.

1.4 Vad blir konsekvenserna om vi inte vidtar någon åtgärd (nollalternativet)?

Sällskapsdjurspass

Om Jordbruksverket inte ändrar JK3 och D12/J36 kommer dessa föreskrifter att hänvisa till en upphävd förordning. Det innebär att föreskrifterna i de aktuella delarna i så fall kommer att sakna laglig grund och även strida mot EU-rätten. Konsekvenserna kan bli att veterinärer kan förledas att bryta mot gällande regelverk om de fortsätter utöva veterinäryrket enligt tidigare lagstiftning då det skett tillägg i den nya lagstiftningen som påverkar veterinärers hantering av sällskapsdjurspass.

Om det inte införs ett system för veterinärer att rapportera in vilka pass de har utfärdat så kan inte Sverige kontrollera att exempelvis ett pass inte vidareförmedlas eller att ej utfärdade pass har återlämnats när en veterinär förlorat sin behörighet. EU-gemensamma insatser mot den illegala sällskapsdjurshandeln som bedrivits under senare år har visat att organiserade kriminella nätverk använder äkta sällskapsdjurspass för att tvätta eller smuggla djur. Insatserna har även visat att kriminella nätverk smugglar och handlar med verktyg som används för detta så som sällskapsdjurspass och mikrochip. Det förekommer att kriminella nätverk köper tomma sällskapsdjurspass av- eller samarbetar med veterinärer vilket har föranlett EU-kommissionen att föreslå de nya passbestämmelserna på EU-nivå. För att lättare upptäcka och motverka denna typ av samarbeten har flera medlemsstater sedan tidigare infört återrapportering av utfärdade sällskapsdjurspass. Veterinärer i länder som Nederländerna och Rumänien rapporterar att ett pass har utfärdats. Medan länder som Polen, Ungern och Slovakien har infört passdatabaser där det går att söka på passnummer för att ta reda på vilket djur ett pass har utfärdats till. Därigenom går det att ta reda på vilken veterinär som utfärdat passet.

Då behörig myndighet enligt den kommande EU-lagstiftningen är skyldig att veta vilken specifik veterinär som fått vilket specifikt pass tilldelat behöver Jordbruksverket få veta till vilken veterinär de pass som beställts ska skickas ut. Därför behövs ett krav på att vid beställning ange veterinärnummer till den veterinär som beställda pass ska skickas till. Om inte ett sådant krav införs kan myndigheten inte uppfylla nämnda skyldighet. För att göra det möjligt att kontrollera uppgifter som registrerats mot journal behövs även uppgifter om vilket datum aktuella pass utfärdats.

För svensk del beställs pass i dagsläget ofta på kliniknivå. Vilken specifik veterinär som får dessa pass är därför ofta i praktiken okänt. Veterinärer har krav på att journalföra utfärdandet av pass, men möjligheten för myndigheter att kontrollera av vem eller om ett pass har utfärdats är begränsade. Denna typ av kontroll skulle behöva bedrivas av länsstyrelserna. Dessa har inte befogenheter att kontrollera klinikernas passlager för att se om mängden pass stämmer överens med mängden som har beställts från Jordbruksverket. Utfärdanden av pass kan i praktiken i nuläget bara kontrolleras ett pass åt gången genom sökning i journalsystem, vilket kräver uppgifter om datum för utfärdandet och antingen uppgifter om djuret eller utfärdande veterinär. Detta innebär att det inte är möjligt att kontrollera om en veterinär har

utfärdats alla pass den eller kliniken har beställt. Om ett återrapporteringskrav inte införs saknas således möjligheter att kontrollera om pass som skickats ut från Jordbruksverket har utfärdats eller kommit obehöriga tillhanda. De senaste tio åren har Jordbruksverket i genomsnitt sänt ut 40 000 pass varje år. Det är oklart hur många av dessa pass som utfärdats.

Tydliggörandet i D12/J36 om att pass som fulltecknats ska lämnas tillbaka till djurägaren, och att fulltecknade pass inte ska anges som exempel på pass som kan makuleras, bedöms som nödvändiga ändringar för att sådana pass inte ska makuleras i onödan. Samma gäller ändringen om att felaktigt ifyllda pass inte längre anges som exempel på pass som ska makuleras. Pass som exempelvis på grund av skador inte längre kan knytas till ett specifikt djur kan inte längre användas som identitetshandling för något djur och bör därför makuleras. Det är möjligt att sådana pass redan i dagsläget makuleras, men att lyfta förstörda pass som exempel på pass som ska makuleras gör hanteringen av sådana pass tydligare för veterinärer.

Om pass endast kan makuleras av veterinär med hjälp av hålslag så kvarstår en onödig begränsning. För att ge mer flexibilitet vid makulering av pass har vi lagt till möjligheten att makulera pass genom att klippa igenom passets pärm och samtliga sidor. Vi bedömer att det kan uppstå situationer där pass kan behöva makuleras av annan än en behörig veterinär, exempelvis en tulltjänsteman. Detta kan exempelvis ske vid kontroll av djur och deras dokumentation vid gräns. Vi bedömer att det därför finns behov av att det i föreskriften tydligt framgår att pass kan makuleras av en annan om Jordbruksverket så begär.

Konsekvenserna av att inte ta bort stycket i D12/J36 som anger att uppgifter som dokumenterats i tidigare pass kan föras över till nya i de fall ett tidigare pass förstörts, vore att föreskriften inte skulle vara i linje med EU-lagstiftningen och att veterinärer därför skulle kunna bryta mot EU-lagstiftningen.

Undantag från införselorter

I förordning (EU) 576/2013 finns en möjlighet för medlemsstater att tillåta att hundar som hör till militära myndigheter, samt sök- och räddningshundar förs in i EU via andra orter än de medlemsstaterna utsett som införselorter (i Sveriges fall flygplatserna Arlanda och Landvetter) i de fall hundarna förflyttas enligt regelverket för förflyttningar utan kommersiellt syfte.

I den kommande EU-lagstiftningen har undantagsmöjligheten breddats till att även inkludera hundar som hör till brottsbekämpande myndigheter. I dagsläget nämner inte JK3 brottsbekämpande myndigheter, och föreskriften hänvisar även till den artikel i (EU) 576/2013 som innehåller detta undantag. Bestämmelser om hur en sådan ansökan ska göras finns inte i den kommande EU-lagstiftningen utan är upp till varje medlemsstat att reglera. Möjligheten till undantag kvarstår således även om JK3 skulle ha en inaktuell hänvisning, men om föreskriften inte uppdateras skulle bestämmelser saknas om hur en sådan ansökan ska göras, och det vore inte lika tydligt att brottsbekämpande myndigheter omfattas av undantaget.

I nuläget beviljas undantag för enskilda förflyttningar och ansökningar om undantag behöver, enligt JK3, göras senast fem dagar innan planerad införsel. Det sistnämnda kravet kan vara svårt att efterleva vid kriser eller andra nödsituationer. Av denna anledning kan det vara fördelaktigt om kravet tas bort för militära och brottsbekämpande myndigheter då det bedöms finnas ett värde i att underlätta för denna typ av förflyttningar.

I nuläget saknas möjlighet för Jordbruksverket att i de fall det finns särskilda skäl medge undantag från bestämmelserna i föreskriften som rör detta undantag. Vi kan inte utesluta att situationer som uppstår i kriser eller krig kan innebära att avsteg behöver tas från vissa av bestämmelserna rörande det här undantaget. Om ett sådant läge uppstår vore det kontraproduktivt om JK3 inte hade utrymme för sådan flexibilitet.

Undantag vid resor från Norge

I JK3 framgår det även att det inte krävs någon rabiesvaccination vid förflyttningar utan kommersiellt syfte av hundar, katter och illrar från Norge. Detta undantag hänvisar till förordning (EU) 576/2013 där det framgår att Sverige och Norge inte behöver kräva rabiesvaccination vid förflyttning av sällskapsdjur mellan sina länder så länge det framgår i nationell lagstiftning. Eftersom förordning (EU) 576/2013 upphör att gälla och ersätts av del VI av förordning (EU) 2016/429 så behöver JK3 hänvisa till korrekt förordning annars behöver Sverige kräva rabiesvaccination för dessa sällskapsdjur vid förflyttningar från Norge. Utan korrekt hänvisning så försvåras många djurägars förflyttningar mellan dessa länder där många människor är beroende av att enklare kunna förflytta sina sällskapsdjur.

Dubbelregleringar

I JK3 finns idag en paragraf som innehåller krav för förflyttning utan kommersiellt syfte av sällskapsfåglar från tredjeland. Dessa krav finns redan i befintlig och kommande EU-lagstiftning. Paragrafen utgör således en dubbelreglering som måste tas bort.

1.5 Olika alternativ för att uppnå förändringen samt för- och nackdelar med dessa

Sällskapsdjurspass

Då de föreslagna kompletterande bestämmelserna till den kommande EU-lagstiftningen rörande sällskapsdjurspass behöver vara juridiskt bindande är bedömningen att det inte finns något alternativ till att föreskriva om dessa. Vi bedömer därför att föreskrifter är bästa alternativet för hantering av beställningar och utfärdanden av pass. En uppdaterad lathund för passutfärdande är dock ett viktigt verktyg för att nå ut med information.

Den föreslagna ändringen av D12/J36 innebär att återrapporteringen ska innehålla uppgifter om passnummer för de pass som utfärdats, datumen som utfärdandet skedde, veterinärnummer för den som utfärdade passet samt ID-nummer till det djur passet utfärdades. Detta är uppgifter som i dagsläget behöver journalföras och som den utfärdande

veterinären således bör ha tillgång till när återrapporteringen ska ske. Uppgifter om utfärdande veterinärs veterinärnummer, datum för utfärdande och numret på det eller de pass som utfärdats bedöms som kritisk information för att syftet med återrapporteringen ska uppfyllas. Vi har därför inte sett några alternativ till att inkludera dessa uppgifter i återrapporteringen. Det hade varit möjligt att inte kräva uppgifter om ID-nummer för de djur passen utfärdats till. Dock är ID-nummer en uppgift som veterinären ändå behöver journalföra. I och med det är bedömningen att kravet inte innebär att tidsåtgången för återrapportering skulle öka nämnvärt. Uppgifter om djurs ID-nummer bedöms kunna spara tid vid sökning i journalsystem. Då kontrollpersonal vid länsstyrelsen eller Jordbruksverket inte heller skulle behöva fråga kliniker om uppgifter om vilka djur som fått passen bedöms kravet även kunna spara tid både för kontroll- och klinikpersonal. Att kräva uppgifter om ID-nummer för det djur ett pass utfärdats skulle även kunna ha värde i de fall ett svenskt pass förfalskas. Genom kontroll gentemot den data som återrapporterats vore det möjligt att se om ett svenskt pass som kontrolleras vid gräns eller påträffas inne i landet faktiskt verkligen hör till det djur står framför kontroll- eller klinikpersonalen. Polens passdatabas har kunnat användas på liknande sätt för att upptäcka förfalskade polska handlingar.

Den föreslagna ändringen av D12/J36 innebär att även pass som innan utfärdande förstörts, förlorats eller makulerats ska återrapporteras. Bedömningen är att om sådana pass inte återrapporteras så skulle det lämna en lucka där pass kan försvinna, vilket potentiellt skulle innebära att syftet med återrapporteringen blir svårare att uppnå. Då dessa pass alltså blir obrukbara innan de utfärdats för något djur bedöms det som tillräckligt att återrapporteringen bara innehåller uppgifter om passnumren. Vilken veterinär dessa pass tilldelats kommer Jordbruksverket redan att ha uppgifter om. Det bedöms rimligt att kräva att denna återrapportering sker inom sex månader från det att passen förstördes, förlorades eller makulerades. Att endast ha en tidsgräns för återrapportering bedöms som enklare att hålla reda på än flera, och uppgifterna rörande exempelvis förstörda pass bedöms inte vara mer brådskande än för pass som utfärdats.

Det bedöms inte nödvändigt att kräva att den veterinär som tilldelats pass också ska vara den som rapporterar om dessa exempelvis förstörts. Vid bland annat bränder eller vattenskador kan pass som hör till flera olika veterinärer förstöras, och i sådana fall är det sannolikt smidigare för den drabbade kliniken att låta en enstaka veterinär rapportera in detta snarare än att kräva att varje veterinär gör det.

Det hade varit möjligt att kräva att pass som exempelvis förstörts, förlorats eller makulerats efter utfärdande återrapporterades. Den informationen behövs dock inte för att kontrollera att de krav som kommer i och med den nya EU-lagstiftningen följs. Den administrativa bördan som ett sådant krav skulle innebära bedöms således inte rimlig i förhållande till nyttan sådan information skulle ge.

Då pass i och med den kommande EU-lagstiftningen inte får vidareförmedlas bedöms det rimligt att kräva att den veterinär som utfärdat ett pass också är den som ska sköta återrapporteringen för detta.

Vi har övervägt hur ofta en återrapportering från veterinärer om vilka pass veterinären har utfärdat skulle behövas. Ett alternativ har varit att kräva att återrapportering ska ske i anslutning till utfärdandet. Fördelen med detta alternativ är att veterinären direkt behöver avsätta tid för återrapportering och att risken därmed blir lägre för att kravet på återrapportering, eller att uppgifter som behövs för denna, glöms bort (eller inte lika enkelt kan hittas). Förutsatt att kravet följs skulle det leda till att Jordbruksverket har aktuell information om vilka pass som utfärdats och vid behov kan lämna över den till kontrollmyndigheter. Nackdelen med att kräva att veterinärer ska rapportera i anslutning till utfärdandet är att det inte alltid är praktiskt genomförbart. Kliniker och klinikernas personal är bäst lämpade att skapa fungerade rutiner på sin arbetsplats för att uppfylla ett krav på återrapportering. Vi bedömer därför att föreskriften bör ge utrymme för sådan flexibilitet. Att kräva att återrapportering sker senast sex månader efter utfärdandet hindrar inte veterinärer från att rapportera tidigare, eller i anslutning till utfärdandet, men det ger en flexibilitet som arbetsplatser kan utnyttja samtidigt som informationen om passutfärdande inte blir allt för inaktuell för att kunna användas vid en kontroll. Att ange en större tidsrymd för återrapporterandet, exempelvis tolv månader bedöms kunna innebära en större risk för att kravet eller nödvändiga uppgifter glöms bort samtidigt som det i sådana lägen skulle kunna bli svårare att följa upp hur kraven efterföljs då uppgifter i så fall inte behöver ha rapporterats in förrän ett år efteråt.

Den nya EU-lagstiftningen träder i kraft den 22 april 2026 och det bedöms inte som realistiskt att Jordbruksverket kan ha ett stabilt och användarvänligt system för återrapportering på plats till detta datum. I anslutning till att den nya EU-lagstiftningen tas fram kommer även en ny förlaga för sällskapsdjurspass tas fram på EU-nivå. Pass enligt den nuvarande förlagan ser i dagsläget ut att kunna utfärdas fram tills årsskiftet 2027/2028 (pass som utfärdats enligt nuvarande förlaga behåller sin giltighet och behöver ej ersättas). Att kräva återrapportering från och med den 1 januari 2028 skulle innebära att pass enligt den nuvarande förlagan inte omfattas av återrapporteringskravet, vilket skulle kunna utgöra en naturlig brytpunkt och ge veterinärer och kliniker tid att utveckla rutiner för hur de hanterar denna återrapportering. Nackdelen är att pass enligt den nya förlagan kan komma att utfärdas innan kravet på återrapportering träder i kraft och, likt pass enligt nuvarande förlaga, inte kommer att rapporteras in som utfärdade. Vidare så kommer kravet på medlemsstaterna att veta vilken specifik veterinär som fått vilket specifikt pass vara i kraft redan den 22 april 2026. Då vi bedömt att det inte är möjligt att ha ett ändamålsenligt system för återrapportering på plats till dess bedöms det inte rimligt att kräva att veterinär ändå ska återrapportera då. En fördröjning av kravet på återrapportering ger även arbetsplatser tid till att ta fram rutiner och göra eventuella anpassningar på klinikerna.

Undantag från införselorter

I det aktuella föreskriftsförslaget har paragrafen som rör undantaget för hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal från införsel vid en av de utpekade införselorterna delats upp till flera nya. Som alternativ till detta har det har övervägts att enbart lägga till brottsbekämpande myndigheter, då möjligheten för undantag för hundar hörande till sådana myndigheter tillkommit i EU-lagstiftningen, samt uppdatera

hänvisningen i paragrafen till korrekt artikel. Vi bedömer dock att det finns ett värde i att underlätta för militära och brottsbekämpande myndigheter att förflytta sina tjänstehundar vid uppdrag eller liknande. I linje med detta föreslår vi att sådana myndigheter ska kunna beviljas årliga undantag istället för att ansöka vid varje förflyttning. Sverige vore inte ensamt om en sådan tillämpning av undantagsmöjligheten då Finland i dagsläget beviljar årliga undantag för förflyttningar av militärens hundar.

Värt att notera är att undantaget i EU-lagstiftningen inte begränsas till myndigheter eller medborgare i den medlemsstat som beviljar undantaget. För svensk del är det troligt att myndigheter i andra länder kan behöva enskilda eller årliga undantag, exempelvis på grund av förflyttningar av militära tjänstehundar som sker inom ramen för vårdlandsstöd. Eftersom förflyttningar kan ske även om inte undantag beviljas, så kan undantag innebära en flexibilitet som underlättar förflyttningen eller aktiviteten som sker i anslutning till den.

Om en myndighet i ett annat land, exempelvis ett annat lands försvarsmakt, ansöker om ett sådant undantag bedömer vi att det vore lämpligt att motsvarande myndighet i Sverige (exempelvis Försvarsmakten) är informerad och att detta framgår i ansökan. Av säkerhetsskäl bedömer vi att det inte vore lämpligt att militära och brottsbekämpande myndigheter anger något detaljerat skäl till varför undantaget behövs. Undantag bör dock kunna motiveras utifrån ett behov, och i ansökan behöver det också framgå om förflyttningen sker i myndighetens verksamhet då det är för sådant skäl undantaget kan beviljas. Att någon form av skäl anges bedöms därför som viktigt, även om detta inte bör vara detaljerat.

Även om medlemsstater kan medge undantag som innebär att hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal kan föras in till EU via andra orter än utpekade införselorter i de fall de förflyttas utan kommersiellt syfte, så innebär inte undantaget att djuren är undantagna övriga införselkrav, eller krav på att kontrolleras i samband med införseln. Medlemsstaterna är även fortfarande skyldiga att vidta åtgärder i de fall djuren inte skulle uppfylla införselkraven. Detta betyder alltså att om en hund förs in i EU via en annan plats så måste djuret fortfarande kontrolleras. I den kommande EU-lagstiftningen framgår även att den behöriga myndigheten behöver ange den plats som kontrollen av djuret ska ske på. Därför behöver ansökan innehålla uppgifter om vilken eller vilka platser sökanden kan tänka sig föra in hundarna via så att Jordbruksverket kan ange var kontrollen ska ske. Jordbruksverket kan även behöva säkerställa att kontrollen faktiskt kan ske på den eller de platser som ansökts om, och även behöva anordna den (exempelvis genom att se till att veterinär finns tillgänglig när en privatperson som beviljats undantag anländer med räddningshund).

Då djuren fortfarande behöver uppfylla införselkraven, och då införselkraven i sin tur avgörs av varifrån ett djur kommer resande, behöver också ansökan om enskilda undantag innehålla uppgifter om varifrån (vilket land eller territorium) berörda djur avreser.

I de fall militära- eller brottsbekämpande myndigheter ansöker om årliga undantag bedöms det inte lämpligt att sökanden ska redogöra för samtliga upptänkliga avreseorter eller att

samtliga berörda djurs identitet ska anges. Eftersom kontroll av djuren fortfarande behöver ske i samband med införseln, och platsen för kontrollen fortfarande behöver anges i och med den kommande EU-lagstiftningen, är bedömningen att det vid årliga undantag finns förutsättningar för att ta fram långsiktiga arrangemang kring hur dessa kontroller ska bedrivas så att införseldatum och precis information om var djuren förs in inte ska behövas. För att inte platser som sökande myndigheter, eller delar därav, avser föra in djur via ska röjas, är bedömningen att önskemål om vid vilka platser införseln ska ske bör vara vagt eller brett formulerade.

I dagsläget innehåller paragrafen i JK3 som rör detta undantag ett krav på att ansökan om undantag ska vara Jordbruksverket tillhanda senast fem dagar innan djuren ska föras in. I de fall ansökningar kommit in har Jordbruksverket i praktiken kunnat hantera dessa snabbare än så. Bedömningen är att det för sök- och räddningshundar som inte hålls av militära- eller brottsbekämpande myndigheter (utan av exempelvis privatpersoner) finns skäl även i fortsättningen att kräva att ansökan har kommit in en viss tid innan djuren ska föras in. Detta då Jordbruksverket kan behöva kontrollera och ordna att vissa praktiska arrangemang kan vara på plats i samband med införseln så att kontroll, och vid behov åtgärder, utförs. Förslaget på ändring av JK3 anger att ansökan ska ha kommit in senast tre arbetsdagar innan djuren förs in.

För att underlätta för militär rörlighet och rörlighet i anslutning till brottsbekämpande myndigheters aktiviteter görs bedömningen att det inte bör finnas ett krav på att ansökan om undantag ska ha kommit in ett visst antal dagar innan införseln. Sådana ärenden behöver sannolikt prioriteras oavsett när de kommer in. En tidsgräns bedöms därför inte ha någon praktisk påverkan på ärendets hantering. Jordbruksverket hanterar även i dagsläget andra ärendetyper som kräver snabb hantering, exempelvis beslut rörande djur som påträffats på gräns eller inne i landet utan att uppfylla införselkraven.

Vad gäller årliga undantag kräver sådana att arrangemang för hur kontrollen av djuren ska genomföras tas fram. Dessa arrangemang behöver fungera över lång tid varför samråd med sökande kan krävas för att få en bättre bild av de behov och förutsättningar som finns. I och med detta bedöms det befogat att föreskriften möjliggör en längre handläggningstid för denna typ av ärenden.

Den föreslagna ändringen av JK3 ska även göra det möjligt för Jordbruksverket att i de fall det finns särskilda skäl bevilja undantag från bestämmelserna i paragraferna rörande undantaget från införselorterna. Ett alternativ till att införa detta hade varit att utforma paragraferna mindre precist. Det skulle dock innebära en oklarhet för sökande om vilka möjligheter som finns och vad för information som skulle behövas vid ansökan. Ett sådant alternativ bedöms därför som mindre effektivt.

2 Bemyndiganden m.m.

2.1 Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

Nedan anges de bemyndiganden som Jordbruksverket tillämpar i föreskriftsförslaget. I de fall det är relevant anges även hänvisning till tillämplig EU-lagstiftning.

Tabell med bemyndiganden

Kapitel	Paragraf	Bestämmelse om bemyndigande	Relevant EU-lagstiftning (hänvisning till artikel/artiklar)
	3§	Förordning (1994:1830) om införsel av levande djur m.m.	NY EU-FÖRORDNING
	21§	Förordning (1994:1830) om införsel av levande djur m.m.	NY EU-FÖRORDNING
	2§	Förordning (2006:815) om provtagning på djur, m.m.	Förordning (EU) 2019/2035
	9§	Förordning (2006:815) om provtagning på djur, m.m.	Förordning (EU) 2019/2035

2.2 Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Att justera hänvisningar och ta bort dubbelregleringar överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

Den föreslagna ändringen av JK3 innebär förvisso att paragrafen rörande undantag för införsel av hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal via andra inreseorter än Arlanda och Landvetter, blir mer detaljerad. En uttrycklig möjlighet till årliga undantag läggs även till. Att paragraferna rörande undantaget är mer detaljerade och mer specifikt klargör hur ansökan ska göras bedöms gå utöver Sveriges skyldigheter. Ändringarna görs för att underlätta för vissa typer av förflyttningar och för att Jordbruksverket ska få in de uppgifter som behövs. De föreslagna ändringarna bedöms inte heller gå emot den artikel som i den kommande EU-lagstiftningen reglerar undantaget då den exempelvis inte utesluter årliga undantag.

I den kommande EU-lagstiftningen finns inget uttryckligt krav på att medlemsstaterna ska ha ett system för återrapportering av vilka pass som utfärdats. Därför kan ändringarna av föreskriften D12/J36 som rör återrapportering potentiellt tolkas som något som går utöver Sveriges skyldigheter. Den kommande EU-lagstiftningen innebär dock vissa krav för medlemsstater och veterinärer som i sin tur innebär att de aktuella föreskrifterna bedöms behöva ändras för att det ska vara möjligt att kontrollera efterlevnaden av dessa.

2.3 Ange skälen i det fall förslag syftar till ett genomförande av EU-direktiv i nationell rätt som går utöver direktivets miniminivå

Ej aktuellt.

2.4 Beskriv vilka undantagsmöjligheter som finns från regleringen (i föreskrifterna eller i annan lagstiftning) i händelse av fredstida kriser, höjd beredskap och ytterst krig.

Den föreslagna ändringen i JK3 som gäller undantaget för införsel av hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal via andra inreseorter än utpekade inreseorter (Arlanda och Landvetter i Sveriges fall) är formulerat för att erbjuda en flexibilitet för denna typ av förflyttningar. Som redan lyfts under punkt 1.5 kan handläggning vid akutlägen ske snabbare än de tre dagar som anges för sök- och räddningshundar, medan ett årligt undantag bör innebära att förflyttningar kan genomföras vid behov utan att Jordbruksverket behöver kopplas in ytterligare annat än i de fall djur som är föremål för denna förflyttning skulle visas inte uppfylla de införselkrav som finns.

Den kommande EU-lagstiftningen innehåller även en möjlighet för medlemsstater att vid händelse av *force majeure* likt naturkatastrofer eller politiska oroligheter (vilket bedöms omfatta även krig) tillåta att djur förs in till deras territorium trots att de inte uppfyller införselkraven under förutsättning att djuren hanteras enligt de villkor som anges i det tillstånd som den behöriga myndigheten beviljat.

Tillstånden kan och bör vara förenade med villkor som, utan att onödigt hämma denna typ av förflyttningar, minimerar risken för introduktion och spridning av smittor.

Den föreslagna ändringen av JK3 innebär utöver detta att det i de fall det finns särskilda skäl ska vara möjligt för Jordbruksverket att medge undantag från kraven i paragraferna om undantag från införselorter.

Sammantaget innebär detta att förflyttningar av hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal inte hindras av lagstiftningen vid kriser, höjd beredskap eller ytterst krig.

3 Företag

3.1 Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

Ändringarna av JK3 bedöms inte beröra företag.

Ändringarna av D12/J36 påverkar veterinärer och således deras arbetsplatser. Detta innebär att bland annat kliniker påverkas. Dessa företag inom djurhälsovården kan vara en del av större koncerner eller fristående.

Svensk Djursjukvårds branschrapport för 2024 från branschorganisationen Gröna arbetsgivare anger att det 2024 fanns närmare 1 600 företag inom djursjukvård. Av dessa hade sex företag fler än 100 medarbetare, 680 företag minst en anställd medan resterande saknade anställda¹.

Vi saknar uppgifter om hur många av dessa företag det är som utfärdar pass. Jordbruksverket har de senaste tio åren i genomsnitt sänt ut 40 000 pass varje år. Det är dock oklart hur många av dessa pass som utfärdats.

¹ Svensk Djursjukvård - Branschrapport 2024 (2025) Gröna arbetsgivare

Tillgänglig via <https://www.grona.org/om-oss/vara-sektioner/djursjukvardssektionen/svensk-djursjukvards-branschrapport/>

[hämtad 2025-11-19]

3.2 Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader

De stora förändringarna för företagen är att veterinärer inte får förmedla tomma pass vidare till varandra, samt att veterinärer som inte längre är behöriga ska återlämna ej utfärdade pass dessa har tillgång till. Dessa krav finns i den kommande EU-lagstiftningen, och är således ingen förändring som sker genom ändringen av dessa föreskrifter. Då behörig myndighet enligt den kommande EU-lagstiftningen är skyldig att veta vilken specifik veterinär som fått vilket specifikt pass tilldelat bedöms det vara nödvändigt med ett krav om att veterinärnummer till den veterinär passen ska skickas till anges vid beställning.

Att ta fram rutiner för att följa den kommande EU-lagstiftningen kan innebära kostnader och är det som bedöms ta längst tid för företagen.

Återrapportering av utfärdade pass kommer också innebära en tidsåtgång. De uppgifter som ska återrapporteras är dock uppgifter som veterinärer redan i dagsläget är skyldiga att journalföra och som således ofta finns i digital form. Tidsåtgången för veterinären är svårbedömd då det i nuläget inte finns något system för återrapportering. Att systemet för återrapportering är användarvänligt är dock en nödvändighet. I anslutning till att den nya EU-lagstiftningen tas fram kommer även nya förlagor för pass utvecklas. I samband med detta arbete bör det övervägas om det finns sätt att utforma passen på som skulle underlätta för återrapporteringen så att den kan ske tidseffektivt. Värt att notera är att uppgifterna som enligt förslaget ska rapporteras in är uppgifter som veterinären i dagsläget redan är skyldig att journalföra. Uppgiften innebär således inte att veterinären behöver samla in mer information vid patientbesöket för passutfärdandet. Uppskattningsvis bör det inte ta mer än fem minuter för en veterinär att återrapportera att denne utfärdat ett pass under förutsättning att veterinären rapporterar i anslutning till utfärdandet av passet. Om veterinären

återrapporterar flera pass samtidigt, exempelvis på halvårsbasis, bör tiden per pass bli kortare.

I den kommande EU-lagstiftningen har veterinärer en skyldighet att inte vidareförmå pass de tilldelats vid beställning. Återrapporteringskravet tydliggör detta ansvar som veterinären alltså har för de pass denne tilldelats. Därmed tydliggörs även behovet för företag att, oavsett återrapporteringskravet, utarbeta rutiner för arbetsplatsens beställning och hantering av pass så att dessa sker i linje med EU-lagstiftningen och är anpassade efter företagets förutsättningar och behov.

Mer information om kostnaden för den administrativa bördan för företagen återfinns i den särskilda konsekvensanalysen.

3.3 Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Då den kommande EU-lagstiftningen anger att veterinärer inte får förmedla tomma pass de tilldelats vidare innebär det att veterinärerna kommer att behöva ha ordning på de pass som är kopplade till deras veterinärnummer. Detta innebär att företagen kan behöva rutiner för förvaring och beställning av pass som utfärdas på arbetsplatsen.

En veterinär som fått pass skickade till sig kommer, i och med den kommande EU-lagstiftningen, inte kunna dela med sig av dessa till sina kollegor. Detta betyder också att när en veterinär slutar vid en klinik eller ett företag, så kan denne inte lämna kvar passen vid arbetsplatsen, utan behöver ta med dessa till en eventuell ny arbetsplats. Detta innebär att företag kommer behöva ta ställning till hur kostnaderna för beställning av pass ska hanteras då passen kommer vara knutna till enskilda veterinärer snarare än enskilda företag.

3.4 Redogörelse för vilka åtgärder som har vidtagits för att förslaget inte ska medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte

Under föreskriftsprocessen har det strävat efter att eventuella nya krav i föreskrifterna inte ska gå längre än vad som är absolut nödvändigt för att följa EU-lagstiftningen.

Genom att inte låsa beställning av pass till den specifika veterinär som ska utfärda dem försöker förslaget ge möjlighet för företagen att hantera beställningar utifrån sina behov och förutsättningar.

3.5 Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

De föreslagna ändringarna bedöms inte påverka konkurrensförhållandena för företagen då förslaget om återrappporteringskrav för pass inte är begränsat till företags storlek, var i landet de finns eller dylikt.

3.6 Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen

Inga ytterligare avseenden som företagen kan komma att påverkas har identifierats.

4 Andra enskilda

4.1 Beskrivning av vilka som berörs av regleringen och hur många de är

Andra enskilda som berörs är djurhållare (privata och uppfödare) som antingen vill få pass utfärdade eller uppsöker veterinär för andra veterinära tjänster.

4.2 Beskrivning och beräkning av förslagets kostnader och intäkter

Återrappporteringskravet kan innebära att företag i slutändan väljer att sätta högre priser för passutfärdande för att täcka tidsåtgången för återrappporteringen. Detta skulle innebära ökade kostnader för djurhållare som önskar eller behöver förse sina djur med pass.

Även om uppgifterna som enligt förslaget ska rapporteras in är uppgifter som veterinären redan i dagsläget är skyldig att journalföra innebär återrappportering av utfärdade pass en tidsåtgång. Antingen behöver veterinären avsätta mer tid i anslutning till utfärdandet för att återrappportera, eller så behöver veterinären avsätta tid för att återrappportera inom andra tidsintervall (exempelvis halvårsbasis). Detta kommer innebära att arbetstid som kunde gått till andra uppgifter (exempelvis behandling av djur) kommer behöva läggas på återrappportering

4.3 Beskrivning och, om möjligt, en beräkning av andra relevanta konsekvenser

Justeringarna av D12/J36 syftar även till att klargöra att vissa pass inte behöver makuleras. Således kan de föreslagna ändringarna innebära att djurägare inte får pass makulerade i onödan.

4.4 Redogörelse för vilka åtgärder som har vidtagits för att förslaget inte ska medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte

Under föreskriftsprocessen har det strävats efter att eventuella nya krav i föreskrifterna inte ska gå längre än vad som är absolut nödvändigt för att följa EU-lagstiftningen.

Förslaget om ändring av JK3 innehåller krav på att ansökan om införsel av sök- och räddningshundar via andra införselorter än flygplatserna Arlanda och Landvetter ska innehålla viss information och vara myndigheten tillhanda en senast en viss tid innan införseln ska ske. Dessa krav inkluderas i förslaget för att ge Jordbruksverket den tid och information som bedöms nödvändig för att göra det möjligt att handlägga sådana ansökningar, samt säkerställa att kontroll kan ske.

5 Staten

5.1 Beskrivning av vilka som berörs av regleringen och hur många de är

Försvarmakten, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Polismyndigheten, Tullverket och eventuella andra myndigheter som kan falla in under begreppet ”brottsbekämpande myndigheter”, berörs av ändringarna kring ansökning- och tillstånd för införsel av hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal via andra inreseorter än Arlanda och Landvetter.

Länsstyrelserna kontrollerar att djurhälsopersonal följer gällande lagstiftning. Myndigheten ger även vid behov stöd och råd. Utfärdande och återrapportering av pass är således arbetsuppgifter som länsstyrelserna kan behöva kontrollera eller ge råd kring.

5.2 Beskrivning och beräkning av förslagets kostnader och intäkter

Det är för Jordbruksverket okänt hur ofta berörda myndigheter för in hundar för militära- brottsbekämpande- och sök- och räddningsändamål från tredjeland samt hur stort behovet i dagsläget är av att föra in dessa via andra inreseorter än Arlanda och Landvetter.

Det är således okänt hur förslaget påverkar eventuella kostnader och intäkter för myndigheter som berörs av denna undantagsmöjlighet.

Förslaget bedöms inte påverka länsstyrelsernas kostnader eller intäkter. Ett återrapporteringskrav kan innebära att länsstyrelserna kan få information som kan användas för att mer träffsäkert rikta vissa kontroller eller andra insatser kopplade till hantering av pass.

5.3 Beskrivning och, om möjligt, en beräkning av andra relevanta konsekvenser

Förslaget tydliggör möjligheten att bevilja undantag som gäller vid flera tillfällen under ett år för hundar hörande till militära och brottsbekämpande myndigheter. Konsekvenserna av detta beror på hur stort intresset är att utnyttja denna undantagsmöjlighet.

Det bedöms som troligt att militära tjänstehundar kan komma att förflyttas till Sverige inom ramen för vårdlandsstöd. Ansökningar om undantag kan därför komma från både svenska och utländska försvarsmakter.

Jordbruksverket kan i dagsläget se hur många pass en klinik beställer under ett år. Information om vilka veterinärer som på kliniken tar del av dessa pass, och hur många av de pass kliniken beställt som utfärdas saknas dock. I och med den kommande EU-lagstiftningen ska medlemsstater veta vilka specifika pass som gått till vilken specifik veterinär, och veterinärer får i sin tur inte vidareförmedla pass de tilldelats vid beställning.

Ett återrapporteringssystem enligt förslaget innebär att det vore möjligt för länsstyrelser att få information som gör det möjligt att kontrollera hur väl dessa krav följs, vilket potentiellt underlättar kontrolluppdrag.

5.4 Redogörelse för vilka åtgärder som har vidtagits för att förslaget inte ska medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte

Under föreskriftsprocessen har det strävats efter att eventuella nya krav i föreskrifterna inte ska gå längre än vad som är absolut nödvändigt för att följa EU-lagstiftningen.

Förslaget strävar efter att Jordbruksverket inte ska få in mer information vid ansökan än vad som behövs för att handlägga ansökningar och uppfylla kraven som följer av EU-lagstiftningen.

Förslaget innebär inga nya krav eller begränsningar för länsstyrelserna.

6 Samråd

6.1 Beskrivning av tidigt samråd

Jordbruksverket har haft informationsmöten om den kommande EU-lagstiftningen med Försvarsmakten och Tullverket i juni, samt ett med bransch- och intresseorganisationer, länsstyrelser och Veterinärförbundet i september. Därutöver har Jordbruksverket haft samråd

med Försvarmakten och representanter från djursjukvårdsbranschen gällande föreskriftsförslagen för synpunkter innan förslaget gått ut på externremiss.

7 Ikraftträdande och utvärdering

7.1 Bedömning av om särskild hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Då den kommande EU-lagstiftningen träder i kraft den 22 april 2026 behöver de föreslagna ändringarna träda i kraft då för att inte någon lucka i vilken JK3 eller D12/J36 hänvisar till fel lagstiftning uppstår. Detta är särskilt viktigt vad gäller JK3 4 kap 4§, som innehåller ett undantag som innebär att hundar, katter och illrar som förflyttas utan kommersiellt syfte till Sverige från Norge utan att ha någon giltig vaccination mot rabies. Sverige och Norge har genom artikel 251 i förordning (EU) 2016/429 möjlighet för denna typ av undantag vid förflyttningar mellan länderna så länge undantaget finns i nationell lagstiftning.

Återrapporteringskravet i 2 c § i D12/J36 bör, enligt vad som framförts under rubrik 1.5 i denna utredning, vara obligatoriskt först från och med 1 januari 2028.

Informationsinsatser riktade mot allmänheten kommer behövas för att nå ut med information om de krav som tillkommer till följd av den nya EU-lagstiftningen.

Ytterligare informationsinsatser riktad specifikt till myndigheter och organisationer som kan tänkas ansöka om undantag för införsel av hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal från tredjeland via andra införselorter än Arlanda och Landvetter kan också behövas för att informera om att kravet finns och vad för information Jordbruksverket behöver vid ansökan och varför.

Informationsinsatser kommer även behöva riktas mot veterinärer och företag inom djursjukvården, samt länsstyrelserna så att dessa har tydlig information om de krav som följer av den nya EU-lagstiftningen och av de föreslagna ändringarna av föreskrifterna.

7.2 Beskrivning av hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas

Konsekvenserna av de föreslagna ändringarna om införsel av hundar som förflyttas av militär- brottsbekämpande- och sök- och räddningspersonal från tredjeland via andra införselorter än Arlanda och Landvetter kommer behöva ske i dialog med de myndigheter som ansöker om sådana undantag. I de fall årliga undantag söks kan, om inte behov skulle uppstå tidigare, samråd ske i samband med att eventuell ny ansökan görs. I samband med att eventuella ansökningar från privatpersoner om detta undantag handläggs bör synpunkter eller information om hur handläggningen gick tas tillvara för att se eventuellt behov av

utveckling eller förbättring. Uppmärksamhet i kommunikation med privatpersoner i denna typ av ärenden vore således viktigt för att kunna utvärdera konsekvenserna.

Då kravet om återrapportering enligt förslaget ska gälla först 1 januari 2028 kommer det sannolikt inte finnas nog med information för att utvärdera konsekvenserna innan slutet av det året. De synpunkter och behov som veterinärer, företag och branschorganisationer kan komma att framföra gällande kravet, bedöms kunna innehålla värdefull information och är således viktiga för att utvärdera konsekvenserna. Utvärderingen bör även ta i beaktande den data som rapporteras in, då denna jämförd med mängden pass som beställs bör kunna ge en bild av hur pass väl kravet följs.